

Arrest

nr. 95 286 van 17 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 5 oktober 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 december 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 januari 2013.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. JONCKHEERE en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 15 oktober 2007 en heeft zich op 20 december 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 11 januari 2012 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Een oproeping voor gehoor werd verstuurd op 24 juli 2012.

1.3. Op 31 augustus 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Zoals ik hiertoe gemachtigd ben door artikel 57/10 van de Vreemdelingenwet, weiger ik u de hoedanigheid van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. U hebt namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 14 augustus 2012 opriep, en u hebt mij geen geldige reden meegedeeld ter rechtvaardiging van uw afwezigheid binnen een termijn van 15 dagen na de in de oproeping vastgestelde datum voor gehoor.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van een gebrek aan medewerking in de asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit werd gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de asielzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A, 2 van de Conventie van Genève en artikel 48 en volgende van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de materiële motivering en het zorgvuldigheidsbeginsel, voert verzoeker aan dat de technische weigering het gevolg is van een niet ontvangen oproeping. Hij betwist correct te zijn opgeroepen en stelt dat verweerder het tegendeel niet heeft aangetoond door simpelweg vast te stellen dat hij niet verscheen. Verzoeker besluit dat verwerende partij minstens in overweging had moeten nemen dat verzoeker uit een zeer gevaarlijk gebied in Syrië komt zodat minstens de subsidiaire bescherming moet worden toegekend.

Overeenkomstig artikel 57/8 van de vreemdelingenwet kunnen de oproepingen, onverminderd een kennisgeving aan de persoon zelf, door de commissaris-generaal of zijn gemachtigde, worden verstuurd naar de in artikel 51/2 bedoelde gekozen woonplaats bij een ter post aangetekende brief of per bode tegen ontvangstbewijs.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op 24 juli 2012 de oproepingsbrief voor verzoeker aangetekend heeft verstuurd (stuk 6) naar zijn op 11 januari 2012 gekozen woonplaats (zie adm. doss. het formulier “verklaring betreffende de woonstkeuze” stuk 9) zijnde “Grand-Rue (F-E), 29/C 6140 Fontaine-L'Évêque. De Raad stelt voorts vast dat de aangetekende zending op de gekozen woonplaats werd aangeboden, dat een bericht werd achtergelaten op 26 juli 2012, maar dat de aangetekende zending niet werd afgehaald waarna deze werd teruggestuurd naar de afzender op 13 augustus 2012 (adm. doss. stuk 6). Deze objectieve gegevens worden door verzoeker niet weerlegt door de blote betwisting “correct te zijn opgeroepen om te verschijnen”.

De Raad is derhalve van oordeel dat de commissaris-generaal verzoeker op 11 januari 2012 op geldige wijze heeft uitgenodigd voor verhoor.

Verzoeker toont in het verzoekschrift niet aan dat hij door overmacht verhinderd was kennis te nemen van de oproepingsbrief van 11 januari 2012. De Raad ziet ook niet in op welke wijze de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onzorgvuldig zou hebben gehandeld bij het nemen van de beslissing.

Aangezien verzoeker zonder geldige reden geen gevolg heeft gegeven aan deze oproeping, heeft de commissaris-generaal op grond van artikel 57/10 van de vreemdelingenwet correct besloten tot de weigering van de hoedanigheid van vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus.

De fotokopieën van de identiteitsdocumenten die verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift wijzigen niets aan bovenstaande vaststelling.

2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van

het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

In casu dient te worden vastgesteld dat niet in twijfel wordt getrokken dat verzoeker een Syrisch onderdaan is die sinds 2007, zij het illegaal, in België verblijft. (zie Syrisch paspoort met Schengenvisum voor Duitsland, stuk 10 en 13). Uit zijn verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat hij geen persoonlijke problemen kent in Syrië maar omwille van de algemene situatie bang is om terug te keren (gehoor DVZ, stuk 9 vraag 5).

Artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in vornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Gelet op de actuele situatie in Syrië, zoals algemeen geweten is, wordt aan verzoeker de subsidiaire bescherming toegekend.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien januari tweeduizend dertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS